

Патриаршеска литургия в храм „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“, гр. Елин Пелин

На 26 януари – Неделя на Закхей, в храм „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“, гр. Елин Пелин бе отслужена божествена света Литургия, предстоявана от Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Даниил.

В съслужение с него бяха Негово Високопреосвещенство на САЩ, Канада и Австралия митрополит Йосиф, Техни Преосвещенства Браницкият епископ Пахомий – първи викарий на Софийския митрополит и Левкийският епископ Климент – викарий на митрополита на САЩ, Канада и Австралия, архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, архимандрит Никодим, иконом Иван Плещов – председател на храм „Св. Николай Мирликийски“, протойерей Серафим Мишев, протойерей Григорий Димитров, свещеник Цветан Велинов, както и протодякон Иван Петков.

Църковните песнопения бяха изпълнени от хор „Св. Наум Охридски“ с

ръководител д-р Андрей Касабов – и. д. секретар на Софийската света митрополия.

Сред официалните присъстващи лица бяха кметът на гр. Елин Пелин г-н Ивайло Симеонов и председателят на Общинския съвет на Елин Пелин г-н Богомил Бранков.

За отношението на Боговъплъщението към делото на човешкото спасение и действието на греха в човека, патриарх Даниил каза:

„Господ дойде да спаси човеците. От какво да ни спаси? Светите отци казват – от смъртта, от дявола и от греха. Много често разбираме смъртта само като един физически край, но в духовно измерение смъртта най-напред има духовни причини. Съществува понятието „духовна смърт“, която вкусват нашите прародители в Рая, престъпвайки Божиата заповед да не ядат от дървото за познаване добро и зло, за което Господ ги предупреждава, че в който час вкусат от него, бездруго ще умрат (срв. Бит. 2:17). Но и след своята духовна смърт те разговарят с Бога, Който ги изгонва от Рая. Физически те остават живи, но душите им, лишени от Божиата благодат, умират. Господ ги призовал към покаяние, потърсил ги: Адаме, где си? (Бит. 3:9), но те се скрили, понеже съвестта ги изобличавала. За да скрият голотата на своята душа от божествената благодат, те си направили препаски от смокинови листа. Чувствали се виновни и се скрили – ето как действа грехът – внася страх, смут и вместо покаяние те принесли самооправдание – за греха си Адам обвинява Бога, а жената – змията (срв. Бит. 3:12-13)“.

Съпоставяйки събитието на грехопадението с евангелския откъс за срещата на Господ Иисус Христос с началника на митарите – Закхей, Негово Светейшество отбеляза:

„Ето как се отнася това събитие в началото на зората на човешкото съществуване с този евангелски текст, който чухме днес.

Господ не е могъл да види с очите си Закхей, но като сърцеведец видял желанието и стремежа на този човек да Го зърне. Около Христос имало много народ, но Той се обърнал само към Закхей. Минавайки под дървото, Господ го назовал по име и му казал: днес трябва да бъда у дома ти (Лук. 19:5). Всички искали да видят Бога, но интересът им бил просто зрелищен: „Кой е този човек, който върши чудеса“.

В древност митарите, поради своето користолюбие като събирачи на данъци били презирани от народа. Бидейки началник на митарите, Закхей изпитвал

същото отношение. Когато той слязъл от смоковницата и Господ заявил, че трябва днес да бъде у дома му, човещите възроптали: отби се, при грешен човек (Лук. 19:7). Но въпреки съзнанието си за греховност, той не се скрил, както прародителите, но се качил на смоковницата, за да види по-ясно Христа. Това му сърдечно желание му дало сила и кураж да не се притеснява от човещите; той презрял срама и като дете се покачил, за да види Човека, Който върши чудеса. Когато видял Сърцеведеца, разбрал, че Господ знае за неговото сърдечно желание и защо Господ е дошъл – за спасението му. Тогава Закхей презрял всяко беззаконие и користолюбие и от любов към Бога обещал да върне в четворен размер всичко, което бил придобил неправедно – душата му се развързала от всякакво користолюбие и материална привързаност и в него се възгоряло желанието да върши Божиата воля“.

За поуците от евангелското четиво и плода на живата вяра в Спасителя, патриарх Даниил каза:

„Божията воля е да дойде Бог в дома на всеки човек. Къде е нашият дом – сърцето. Нека не считаме, че срещата на Закхей с Господа е един изолиран случай. Господ очаква обръщането на всеки човек и порива му да Го зърне и застане пред Него. Със своята благодат Той ни подтиква към това. Да се замислим дали нашето желание да зърнем Бога не се ограничава до интереса на онази тълпа.

Но как се е случил този прелом в душата на Закхей – да намрази беззаконието и да отхвърли користолюбието, което ни отдалечава от Бога? Той се възрадва, когато видял какво велико нещо е да се беседва с Бога, защото благодатта настанала в душата му. Тогава той презрял всичко временно и тленно, за да приеме в дома си и не само под покрива на своята къща, но в дома на своята душа и сърце Бога“.

В края на своето слово патриарх Даниил се обърна към богомолния народ с думите:

„Нека знаем, че Господ стои и хлопа на вратата на нашето сърце: ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене (Откр. 3:20). Но имаме ли мъжеството на Закхей или ще се притесним какво ще кажат другите за нас? Ще имаме ли мъжеството да кажем, че Господ ни е посетил и затова и ние ще посветим на Него своя живот? Тогава в нас ще настъпи промяна – ще престанем да живеем в угода на греховните си наклонности, но ще ценим това, което сме получили от Бога, за да живеем благочестиво, честно, братолюбиво, вярно в своите семейства, ще

възпитаваме децата си в дух на вяра, послушание, честност и трудолюбие. Без тази връзка с Бога, без да се стремим Божията благодат да обитава в нашите сърца, ние все едно казваме, че напразно е дошъл Господ Иисус Христос и продължаваме да живеем със своите желания и грехове, без да се нуждаем от Спасител.

Нека вярата ни в Бога да довежда действително до такива спасителни плодове – да имаме мъжеството да се борим, да отсечем греховните наклонности и страсти от себе си, за да може да обитава в нас Неговата благодат и да се радваме за спасението, което ни е донесъл, за да го наследим във вечното небесно царство“.

Председателят на църковното настоятелство при храма изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението, пожелавайки му крепки сили в отговорното първосветителско служение и в знак на синовна обич му поднесе скромен подарък. Приветствено слово произнесе и кметът на гр. Елин Пелин. В израз на признателност г-н Ивайло Симеонов подари на Негово Светейшество икона на св. Николай Чудотворец и картина.

След богослужението детски вокален състав изпълни кратка музикална програма.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg